

En memòria de la mort de
Na Ramona Sendra, de Vilardell
 (a. c. s.)

No tot ho clou la fosca sepultura,
 de la llavor que bo i consum la terra
 naix una flor, sa arrel com més s'enterra
 més flaire dona a l'hom, i és casta i pura,
 i com l'encens, s'euro la dret l'altura
 per dar un bés el Déu de la natura.
 Déu creà el món i en ell creà a l'home
 com una flor, més de flaire immortal
 i al esclatar el bés del sol de Roura
 del Pare Sant sots la veu paternal.
 Vol que'l perfum d'incens en blanca broma
 en suau transport l'envolti triomfal.

LLUÍS G. PONS

ESPORTS

FUTBOL

- Dia 7 (Camp d'Hostalrich)
 «Hostalrich F. C.» 2 «C. D. Arbucias» 0
 Dia 14
 «La Garriga F. C.» 3 «C. D. Arbucias» 3
 Dia 21
 «Llinás E. C.» 0 «C. D. Arbucias» 9
 Dia 25 (Camp de Blanes)
 «Penya els 13» 4 «C. D. Arbucias» 2
 Dia 28
 «Vich F. C.» 1 «C. D. Arbucias» 3

CRÓNICA

Un partit de trist record fou el celebrat en el camp d'Hostalrich. L'actuació desafortunada del seu referée feu que un partit que prometia ésser bonic, acabés com el rosari de l'aurora. Després d'haver començat la segona part, el referée sense cap raó justificada, volia treure jugadors de l'Arbucias fora del camp i llavors va ésser quan la cosa va prendre un caire bon xic alarmant. El cabo de la Guardia Civil, no direm pas que ho fes amb encert, davant l'avolumentament va donar l'ordre de suspendre's el partit. Pocs dies després és va rebre una lletra de l'Hostalrich donant mil satisfaccions i pregant que el nostre equip és torni a fer una vi-

sita, per a tornar a estrényer els llaços de l'amistança, que havien afuixat uns incidents tan deplorables.

El partit Garriga-Arbucias, força anivellat.

El Llinás davant del nostre onze va fer un trist paper.

Perquè no ens tinguin per apassionats al anar a parlar del partit celebrat al camp del Blanes, ens limitarem en tallar un petit paràgraf de lo que va publicar a «La Vanguardia» el corresponent del Blanes: «A la segona part degut a l'individualisme de Pachichi a la apatia dels uns i el desacert de la defensa, feu que l'Arbucias els tingués constantment embotellats, i sinó varen marcar més gols fou perquè tenia el Sant girat d'espatlles...»

Una altra victòria varen apuntar-se els nostres, combatent novament amb els vigatants, delectant-nos amb un encontre, força disputat i bonic.

FIM

DE SOCIETAT

—Va celebrar-se a Montserrat, el matrimoni del benamat arbucien En Lluís Roura Villaret, amb la distingida senyoreta de Vich, Na Maria Mercè Sala i Font.

—També va contraure matrimoni, a Barcelona, el Sr. En Ferran Escalas, personalitat de gran renom en la actual política barcelonina i fill de la difunta arbucienca Na Teresa Coste, amb l'encantadora senyoreta N'Angelita Renera. L'apadrinà en en tan solemne acte el Sr. Martínez Anido Vispresident del Govern i Ministre de la Governació, a qui acompanyaren els senyors Milans del Bosch i el